

SLUTDANSAT I KUNGSAN? Arrangörerna börjar tröttna

- Hur ska det gå i kväll?
- Svaret på frågan kan avgöra om det blir några fler fredagsdanser i Kungsan, Kungsgården.
- Arrangörerna börjar bli trötta på polisbilar i skytteltrafik och rubriker om bråk, fylla och misshandel i tidningarna.

— Vi undrar verkligen om det är lönt att fortsätta. Det har ständigt klankats på att inget görs för ungdomen i Sandviken. Varje gång någonting ordnas blir det antingen publikfiasko eller bråk.

Lennart Eriksson, ledare för Eddie Cesons, och mannen bakom fredagsdanserna i Kungsan i Kungsgården är besviken.

I höstas snyggades danslokalen i Parkhallen upp. Eddie Cesons hade tänkt ordna till något extra med dansorkestrar utöver de vanliga som brukar turnera i Gästrikland.

— Men vad lönar det sig att betala 50 procent mer för en kvalitetsorkester, när de som begriper sig på sådant inte vågar komma, bara för buslivet!

— Skönt att ni kör där ute, för då vet vi var de bråkiga ungdomarna håller hus, sa polismästaren i Sandviken, då Lennart Eriksson tog upp problemet med honom.

Det är ju bra för polisen att inte behöva ta hand om slagskampar på torget i Sandviken just de kvällarna, men för en dansarrangör är trösten liten.

□ ÖVERDRIVET

Fast egentligen tycker Lennart Eriksson att ryktet om buslivet är betydligt överdrivet. Som dansmusiker har han sett åtskilliga tillställningar på nära håll. Och fredagsdanserna i Kungsan bedömer han som ganska typiska för den åldersgrupp — mest 15 till 20 år

— som det gäller.

— Förresten har jag sett värre bråk i Folkparken i Gävle, som aldrig kommit i tidningen efteråt, hävdar han.

Men Kungsan ligger centralt. Allt busliv märks så väl. Grannarna blir irriterade över ölburkar i rabatterna. Och vakterna är ambitiösa. De kanske ingriper väl hastigt ibland, tror Lennart Eriksson.

Från början var det fyra vakter på danserna. Men när buslivet kom igång ökades antalet till sex som skulle övervaka de i genomsnitt 300 personerna. Så många vakter har Folkparken i Gävle på 1.500 dansbesökare.

□ ÅTTA VAKTER BEHÖVS

För att kunna övervaka ordningen även utanför entrén ville vakterna att styrkan skulle utökas till åtta man!

Så skedde och ett par helger var det lugnt. Vaktstyrkan minskades åter till sex och efter ett par veckor blev det liv igen. Åtta man behövs alltså.

Det är dyrt att hålla så många vakter. Och inte kommer det så stor publik som Eddie Cesons hade hoppats på när verksamheten sattes igång.

— Vi har nog inte gått plus på den här verksamheten, säger Lennart Eriksson.

□ 20-TAL BRAKSTAKAR

— Visst är ungdomen oroligare nu för tiden, men så farligt är det inte, säger Anders Nordin, ordförande i Kungsgårdens IPF, som äger lokalen.

Han brukar vara med och hjälpa till varje fredagsdans, och har hållit på sen 40-talet.

— Ett 20-tal brakstakar återkommer varje vecka, säger han. Ofta kommer de inte in i danslokalen ens. De håller till utanför vid bilarna och irriterar.

— Men det blir nog bättre, tror Anders Nordin.

Hur ska det gå i fortsättningen?

— Jag vet inte, säger Lennart Eriksson. Vi är väldigt tveksamma ifall vi ska våga fortsätta. Men det började ju bra, med stor och trevlig publik, innan bråket började.

Två danskvällar till är inbokade,

två orkestrar kontrakterade. Men på hösten har Eddie Cesons inte vågat tänka.

— Jag har inte haft mod att söka tillstånd ens, säger Lennart Eriksson.